



Indhold

<i>Nyt fra formanden</i>	<i>af Ole Asbjørn Petersen</i>	<i>Side 3</i>
<i>Historier om Enghuset</i>	<i>af Jens Fr. Jørgensen</i>	<i>Side 4</i>
<i>En frivillig kommer til Hvidovre</i>	<i>af Jens Fr. Jørgensen</i>	<i>Side 8</i>
<i>Frivillighedsugen i Hvidovre</i>	<i>af Ole Asbjørn Petersen</i>	<i>Side 12</i>
<i>Gave til Selskabet</i>	<i>af Ole Asbjørn Petersen</i>	<i>Side 13</i>
<i>Hvidovre skolefilm 1935</i>	<i>af Bent Broksø</i>	<i>Side 15</i>
<i>Kommunekontoret ca. 1845</i>	<i>af Jens Fr. Jørgensen</i>	<i>Side 18</i>
<i>Ud af Glemmebogen</i>	<i>af Hans Chr. Thomsen</i>	<i>Side 20</i>
<i>Malerier som historiske kilder</i>	<i>af Tove Kistrup</i>	<i>Side 25</i>
<i>Aeronautisk Dag 2012</i>	<i>af Mikkel Knudsen</i>	<i>Side 28</i>
<i>Medlemsarrangementer 2012/13</i>		<i>Side 30</i>
<i>Bestyrelsen og udvalg</i>		<i>Side 31</i>
<i>Veteraner på vingerne</i>	<i>Foto fra Aeronautisk Dag</i>	<i>Side 32</i>

Hvidovre Lokalhistoriske Selskab

Rytterskolen Hvidovre Kirkeplads 1, 2650 Hvidovre
Tlf. 36473444
E-mail: hls@hvidovrelokalhistorikeselskab.dk
www.hvidovrelokalhistorikeselskab.dk

Forstads museet

Alarmpladsen 3, Avedørelejren, 2650 Hvidovre
Tlf. 36490030
E-mail: forstads museet@forstads museet.dk
www.forstads museet.dk
Redaktion: Jørgen Salhaug, Poul Sverrild (ansvh.)
E-mail: redaktionenhls@live.dk
Tryk: Hvidovre RådhusTrykkeri. Trykt i 650 eksemplarer
Forsidefoto: Aeronautisk Dag 2012 var for børn i alle aldre

NYT FRA FORMANDEN

Af Ole Asbjørn Petersen

Velkommen til en ny sæson, som forhåbentlig vil byde på arrangementer, der falder i god smag. Sammen med Forstadsmuseet vil vi gerne medvirke til indsamling af fortællinger, erindringer, billeder m.v. om vores fælles lokalhistorie, så har I noget at fortælle om jeres nærområde eller interesseområde, vil vi meget gerne høre fra jer.

Vi har gennemgået vores medlemskartotek og har valgt et nyt system, hvor det bliver lettere at registrere indbetalinger og postforsendelser. Under arbejdet med omlægningen har enkelte medlemmer modtaget indbetalingskort, selv om de allerede havde indbetalt. Det beklager vi meget, men er glade for, at de pågældende medlemmer har taget det på god vis. Det fremgik også, at vi har modtaget kontingentindbetalinger, hvor der ikke er nogen afsender påført. Det drejer sig om 6 ukendte indbetalere. Den ene er fra 8.11.2011. De 5 andre er indbetalt/bogført i 2012: 9.3., 8.6., 20.6., 22.6. og 9.7. Vi vil gerne høre fra dem, der har indbetalt omkring de pågældende datoer, så medlemskabet kan blive registreret. Henvendelse til kasserer Lars Bo Henriksen tlf.36784869 eller e-mail larsbo@sport.dk

I forbindelse med anlæggelse af den nye jernbane gennem Avedøresletten, er det besluttet at Stavnsbjerggård, der rummer Quark centret, skal eksproprieres og nedrives. På grunden står

nogle store, flotte, over 200 år gamle træer, som vi i bestyrelsen ønsker skal blive stående. De er udtryk for en landbrugs- og landskabskultur, hvor træerne var en integreret del af en gård og dens omgivelser. Vi har derfor rettet henvendelse til Bane Danmark om at bevare træerne. Det er også under overvejelse at etablere et jorddeponi på eller i forbindelse med Avedøresletten. Dette har vi stærkt frarådet, da det enestående slettelandskab herved vil lide uoprettelig skade. Vi afventer endeligt svar fra Bane Danmark.

Et af vore medlemmer, Søren Østergaard, var i foråret guide på vor del af Vestvolden. Søren tilbyder en opsamlingsstur fredag den 21. september kl. 17.00. Tilmelding på E-mail til soe@flsmidth.com eller på telefon 36494604. Turen gennemføres med minimum 10 deltagere.

På vores rundgang i Avedøre den 14. maj så vi det gamle sprøjtehus. Spørgsmålene var mange, så vi har rettet henvendelse til teknisk forvaltning om status som bevaringsværdig bygning, oprindeligt farvevalg, renovering og ejerskab. Det oplyses, at ejendommen ejes af staten ved Kriminalforsorgen og har status som bevaringsværdig bygning. Spørgsmålene om renovering og farvelag er til udtalelse i Vej- og Parkafdelingen.

Hvidovre kommune deltager i Frivillighedsugen, og vi holder åbent hus i Rytterskolen torsdag den 27. september. Den 30. september er der Befæstningsdag, hvor vor del af Vestvolden byder på spændende oplevelser.

Historier om ENGHUSET



Denne artikel bygger i hovedsagen på det, som to af Eigils og Sofies børnebørn – Eilo og Kurt Eilersen - fortalte husets nuværende ejere en søndag eftermiddag i januar 2012, da de var på besøg i ENGHUSET sammen med artiklens forfatter.

Af Jens Frederik Jørgensen

I det første nummer af medlemsbladet i 2012 var der en artikel om stormflodsmærket på ENGHUSET. Mærket viser, hvor højt vandet gik op ved stormfloden i 1932.

ENGHUSET rummer mange andre interessante og sjove detaljer og historier.

Eigil O. Pedersen havde i 1920 af grosserer I.C.Lembrecht på Berringgaard købt en grund på 2831 kvadratalen (1.115 m²). Grunden lå ved engarealerne ud mod Kalveboderne. Her ville han bygge sit hus som ramme om sit og sin kone Sofies fremtidige familieliv.

Han og Sofie blev gift i 1924, og i 1925 bad han arkitekt Zacha Friis om at tegne et hus til dem. Huset fik en karakteristisk let buttet bygningskrop og palævinduer. Huset stod færdig året efter i 1926, opført i røde håndstrøgne mursten og med tegltag – gode, gedigne og gængse materialer på den tid.

Samlet byggepris – 21.115,13 kr.

Eigil var kun 28 år, da han kastede sig ud i at bygge sit hus. Han var uddannet smed og blev senere ansat i bugser- og bjergningsselskabet Svitzer.

Smeden satte fra starten med sit håndværk sit præg på huset. Han smedede bogstaverne og årstallet til husets facade. Dengang skulle et hus have sit eget navn. Det blev ENGHUSET, da det lå ud til strandengen. Et navn på huset var også praktisk, da vejnavne og vejnumre ikke var almindeligt brugt endnu. I byggeandragendet anføres, at huset skal bygges på "matr. nr. 29 f. ved navnløs Vej i Parcellforeningen Strandøre". Huset fik senere adressen Strandegårdsvej nr. 6.

I hækken ud mod vejen kom en smedejernslåge, og beslagene på husets indgangsdøre var også Eigils eget (hånd)værk.

Til udhusets yderfacade skabte han et lille muntert kunstværk. Over det ene vindue malede han en sort kat, der sad på spring efter en fugl, som var placeret over et andet vindue.

I forbindelse med sit arbejde hos Svitzer var Eigil ofte ude at sejle som maskinmester og væk hjemmefra. Det betød, at haven fik et helt specielt præg.

Husets flagstang er ikke nogen almindelig flagstang, men noget der minder om en mast på et sejlskib med plads til Dannebrog og til forskellige signalflag, når der var en festdag. Den oprindelige flagstang findes stadig, da den er



af "ædelt træ". Når Eigil kom hjem fra en tur i det fremmede havde han eksotiske planter med hjem. Således havde han bl.a. frø af bjørneklo med hjem - tillige med agaver og kaktusser.

Inspireret udefra blev der anlagt et lille rimeligt dybt guldfiskebassin lige først for i haven. Bassinet er der stadig, dog uden vand. På kanten af et andet lille rundt bassin med siv sad en grøn keramik-

skildpadde Den er nu blevet muret ind i facaden på udhuset.

Haven blev anlagt efter en særlig plan med oaser til ophold samt felter til afgrøder og blomster. Haven var hans et og alt. På sine ældre dage lå han med et forstørrelsesglas og lugede ukrudt. Da nøddetræ er et elastisk materiale, lavede Eigil hammerskafter af sit eget nøddetræ.

En blodbøg skulle der også være. Den knejser stadig stolt i haven og danner skygge ikke kun i egen have, men også i naboernes haver. Det afstedkom allerede i Eigils tid diskussioner med naboerne.

Disse diskussioner førte til, at naboen opførte en mur i skellet og til, at det hul i hækken, som børnene havde brugt, når de ville lege med nabobørnene, blev lukket.

Eigil var en meget bestemt herre og havde helt afgjort sine ideer og holdninger, og dem holdt han fast i. Han boede i huset til 1989, hvorefter han boede sine sidste 2 år på Krogstenshave.

Huset er senere blevet solgt 3 gange. I dag bor Rikke og Anders Brinch Jensen i huset sammen med børnene Anna og Jonas. De faldt straks for huset, da de så det.

Efter nutidens forhold er huset måske lige småt nok til en familie med to børn, men det opvejes af

husets mange særpræg, der giver det karakter og gør det enestående.

Det er deres hensigt at prøve at bevare og vedligeholde så mange af de oprindelige elementer som vel muligt og derved bevare husets stil.

En sidste oplysning om ENGHUSET er, at huset i Hvidovre Kommuneatlas er karakteriseret som et hus af middel bevaringsværdi.



Døtrene Kirsten og Gerda ved badebroen ved Hvidovre Strand, ca. 1930. ENGHUSET ses i baggrunden.

ENGHUSET's arkitekt:



Arkitekt Zacha Friis

Arkitekt Zacha Friis var uddannet murer. Efter at han i 1891 var blevet arkitekt gik han i mange år på valsen i Europa for at fuldende sin uddannelse og lære skønne bygninger i udlandet at kende. Han var senere initiativtager til at danne den særlige naverforening: "Det gamle Naverlaug i Danmark". Han beskrives som en farverig person, boheme af natur med et uroligt blod og vandrelængsel. I naverkredse er der utallige anekdoter om ham.

Kilde. www.naverne.com



Akvarel med ENGHUSET som motiv, malet af Eigil O. Pedersen.

En frivillig kommer til Hvidovre

Af Jens Frededrik Jørgensen

Denne artikel bygger på mit interview med Ammi Stein Pedersen den 10. maj 2012.

I 1958 flyttede Ammi og hendes mand Stein Pedersen ind i huset på Risbjerggårds Allé 55. De var lige blevet gift.

Det skulle senere vise sig, at Hvidovre med Ammi Stein Pedersen havde fået en meget aktiv borger, der, som årene gik, involverede sig som frivillig i mange samsfundsområder.

Ammi er yngste (3.) barn af et lærerpar fra Strandby skole i Vester Ulslev på Lolland. Efter at hun havde taget realeksamen i Nysted, fik hun læreplads på Nysted apotek. Og da hun som 18 årig fik kørekort til motorcykel, var det en lettelse at kunne tage de 14 kilometer fra hjemmet ind til Nysted på motorcykel i stedet for på cykel.

Da læretiden var gennemført, flyttede hun i midten af 1950erne til København og havde i et års tid arbejde på apoteket på Valby Langgade, inden hun fik arbejde på Rigstelefonen. Da hun og Stein flyttede til Hvidovre blev hun hjemmegående. Det skulle vise sig at være et privilegium, når man skulle blive en aktiv frivillig i kom-



Ammi på motorcyklen, en svensk fabrikeret 650 cm³ Monark. I baggrunden svigerinden på den Vespa-scooter, Ammi senere havde købt på indkøbstilladelse. Billedet er taget foran hjemmet, skolen i Strandby.

munen. Risbjergkvarteret var i 1958 et sølvbryllupskvarter. Risbjerggårds Allé var som skolevej asfalteret, men der var stadig grus på fortovet og ikke meget trafik på vejen. Halvdelen af husene mellem Risbjergvej og Torstensvej var havehuse. Handelsmænd kørte rundt med brød (Røde Vejmølle), kartofler og grønt. Der var en lille slagterfor-

retning og 4 købmænd rundt omkring, fortæller Ammi.

I 1972 startede "karrieren" som frivillig. Ammi var taget til et foredrag i Forbrugergruppen Vest om forsikringsspørgsmål. Det blev skelsættende for hendes liv.

Hun kom straks med i gruppens bestyrelse. Som hjemmegående var der kun én løn at leve af. "Vi vidste, hvor lidt vi havde!" og som forbruger kunne hun se, at der var visse ting, der trængte til at blive ændret. Det er nu blevet til 40 år som aktiv i forbrugerarbejdet lokalt i Forbrugergruppen Vest. Det har også betydet, at hun har været involveret i forbrugerarbejdet på landsplan - i Forbrugerrådet, Klagenævnet for ejendomsformidling og Genanvendelsesrådet.

Engagementet kom også frem i forbindelse med det, der skete i lokalområdet. "Da der i 1976 var et større anlægsarbejde på Risbjerggårds Allé, var jeg også "ude med riven". Det ville hæve vejen med 20-30 cm og betyde, at regnvandet ville løbe ind på grundene, og at garager og låger skulle hæves".

Efter sværdslag med grundejerforeningens formand, indsamling af underskrifter og deltagelse i møder med Teknisk Forvaltning lykkedes dette borgerinitiativ. Kommunen måtte ændre vejarbejdet og afhjælpe generne for vejens beboere.

Da Hvidovre Nærradio blev startet i 1983 fik Forbrugergruppen Vest mulighed for at komme til orde ved at lave en times forbrugerstof om ugen til radioen. Den mulighed greb Ammi, der i en periode var daglig leder af Nærradioen. Det gav mulighed for at "få næsen ind alle vegne".

Med særlig glæde husker Ammi, hvordan Nærradioen fik ansat unge langtidsledige, der fik mulighed for at lave interview på en arbejdsplads, hvor de så derved fik chancen for at få en fod indenfor.

"Det er en skøn fornemmelse som frivillig, når der kommer resultater ud af anstrengelserne" siger Ammi og det seneste eksempel herpå er etableringen af Genbrugshallen. "Det lykkedes – YES!" efter at Forbrugergruppen Vest vedholdende i gennem flere år havde skrevet herom til Aamagerforbrænding og kommunen. "Nu er det en forrygende succes for de 10 deltagende foreninger, og det er skønt med de mange, der frivilligt gerne vil hjælpe med et stykke arbejde. De synes det er sjovt, de bliver grebet og kan ikke lade være".

Her har vi så også fået noget af svaret på, hvad der driver en frivillig. Ammi fortsætter: "Interessen er den bedste drivkraft, og så er det en skøn fornemmelse, når der kommer resultater. Så er det en

fornøjelse at blive brugt".

Engagementet kommer, når man synes, noget trænger til at blive ændret. Det frivillige arbejde beriger tilværelsen – at være frivillig jager mig til at lave noget".

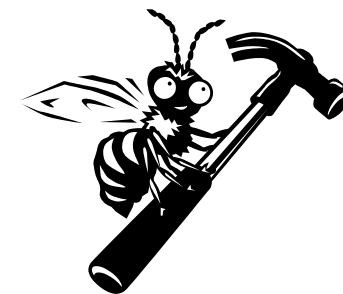
Det er klar tale, når Ammi understreger, at for hende bærer det frivillige arbejde lønnen i sig selv. "Frivilligt arbejde er gratis arbejde, det skal ikke betales". Hun er bekymret for fremtiden for det frivillige arbejde: "Det er ved at blive til, at det offentlige prøver at få gjort arbejdet frivilligt".

Hvor længe hun selv bliver ved som frivillig, ved hun ikke: "Nogen tænker sikkert, hvorfor holder det "gamle liv" da ikke op". Selv om tiden og dermed livet iler, så synes hun stadig, der er meget at tage fat

Ammis engagement har også omfattet grundejerforeningens bestyrelse, det sociale forbruger-nævn Gruppe 86 (papirgenbrug), julemarkedet på Quark, Flygtningehjælpens landsindsamling, Kulturrådet, bestyrelsen for forældreforeningen på Risbjergskolen, frivillig under en valgkamp på et partikontor, opstillet til kommunalbestyrelsen, tilforordnet vælger, bestyrelsen for vuggestuen Kastanjehuset.

på. "Sætningen – I øvrigt mener jeg at Karthago bør ødelægges – er en god drivkraft".

Så Ammi fortsætter med forbrugerarbejdet, arbejdet i Biavlerforeningen, Genbrugshallen og julemarkedet samt senest som spørger ved kommunalbestyrelsens møder, da hun mener, at den digitale udvikling i kommunen går for stærkt for mange ældre borgere.



Ammi er et meget usædvanligt fornavn, og historien bag det er følgende:

"Min faster hed Amalie Mikaline Marie Ingeborg – kaldet Ammi. Det navn fik jeg også", fortæller Ammi. "Min ældste datter fik min mands fornavn – Stein - som mellemnavn. Senere fik min 2. datter, og jeg også med lidt problemer, lov til at tage "Stein" som mellemnavn".



Huset på Risbjerggårds Allé ca. 1960. Hæk og låge er uændret til i dag.



Ammi og Stein Pedersen i bigården på Byvej 98 i august 2012. Ammi er formand for Bivavlerforeningen og i øvrigt overfølsom over for bistik.

Frivillighedsugen i Hvidovre

Det er nok de fleste bekendt, at der i Hvidovre er stor mangfoldighed i det frivillige arbejde. Med Frivillighedsugen søger man at synliggøre foreningslivet og de mange frivillige aktiviteter i Hvidovre. Håbet er, at denne synliggørelse kan tiltrække nye frivillige og sætte fokus på, at frivillighed er et bredt begreb, der foregår og udøves på mange forskellige måder.

Frivillighedsugen er i uge 39 og ligger op til Frivillig Fredag, national frivillighedsdag, den 28. september. Ugen afsluttes denne dag med et arrangement kl.15.17 i Medborgersalen.

På hovedbiblioteket og på pladsen foran rådhuset vil der i løbet af ugen blive ophængt fotostater med de frivillige, hvor de udtrykker sig over årets tema. Temaet er udnævnt af det centrale frivillighedsråd og lyder: Vis hvad du kan – og del det med andre. Hvidovre Avis bringer oversigt over samtlige aktiviteter.

I Hvidovre Lokalhistoriske Selskab holder vi **åbent hus i Rytterskolen torsdag den 27. september kl. 11-17**. Vi er begyndt at samle erindringer ved interviews og båndoptagelser. Optagelserne går videre til Forstads-museet og danner grundlag for artikler i medlemsbladet.

Så derfor lyder selskabets opfordring: Kom på Rytterskolen den 27. september, så din fortælling om dit liv i Hvidovre kan blive optaget som et bidrag til Hvidovres lokalhistorie til glæde for kommende generationer.

I forbindelse med det åbne hus vil 3 billeder af Bent Broksø med Hvidovre - motiver være udstillet. Bent Broksø, der er medlem af selskabet, har netop foræret selskabet 2 af billederne.

Der vil også være mulighed for at se et ca. 5 minutters klip om Kettevejsskolen fra en film om Kettevejsskolen (senere Sønderkærskolen) fra 1934. Klippet er redigeret Bent Broksø.

Endvidere vil man kunne se en del af de malerier, der indgår i Forstads-museets samling som et medlem af selskabet – Søren Brogaard – har fotograferet og sat i system, så vi kan vise dem på en computerskærm.



Gave til Selskabet



Bent Broksø og Ole Asbjørn Petersen med de to oliemalerier, selskabet har fået som gave. På væggen hænger et andet af Broksøs billeder: Storm ved Ristinge Strand på Langeland.

Af Ole Asbjørn Petersen og Jens Frederik Jørgensen

Hvidovre Lokalhistoriske Selskab har af Bent Broksø modtaget en fornem gave – 2 Hvidovre-billeder, som han har malet i 1975-76.

Billedet fra 1975 har som motiv et af de gamle huse i Hvidovregade. Bent Broksø og hans nu afdøde hustru, Else havde deres første bolig i Hvidovregade nr. 14A, skråt over for smeden. Det hus Broksø

har haft som motiv lå et par numre længere nede af Hvidovregade, ned mod Bytoften. Huset eksisterer ikke mere. Det andet billede har Hvidovre Havn som motiv.

De to oliemalerier er blandt de første, som Bent Broksø malede, da han startede på et aftenskolekursus –som afslapning i en stresset hverdag. Aftenskolelæreren var Peter Olsen, der til daglig var overmaler på Den kongelige Porcelænsfabrik, og som for øvrigt i mange år har boet i Hvidovre. Der

fik Broksø en gang om ugen en grundig undervisning i oliemaling, i at opstille og udvikle en palet og male opstillinger. Uden for sæsonen – om sommeren – tog Peter Olsen gratis med holdet ud for at lære dem at male forskellige steder i kommunen og havnen. Der er mange af deres Hvidovre-billeder blevet til. Bent Broksø fortæller, at han, efter 5 år på aftenskolen gerne ville boltre sig i en abstrakt- naturalistisk stil, og derfor ugentlig tog nye 5 år på Københavns Aftenhøjskole, hvor han fik Charlottenborg-censoren Birgitte Olsson som lærer. Mange af hans motiver er herefter bl.a. hentet fra

Odsherred/Ellinge Lyng, hvor han har haft sommerhus i mange år.

Bent Broksø har tillige en omfattende musikalsk karriere - ligesom med maleriet ved siden af en erhvervskarriere. Han debuterede i 1942 – som 14-årig - som pianist i ”Mikrofonen har Lørdagsgæster” med Stig Mervild som studievært.

Siden har han skrevet et stort antal melodier og tekster til viser og revyer, samt været aktiv inden for ”Visens Venner”. Mange vil have hørt Else og ham, da de ofte har optrådt med viseprogrammer og har indspillet CDere med viser.



Else og Bent Broksø. På væggen hænger et Bent Broksø-billede med motiv fra stranden ved Klint i Odsherred.

Hvidovre skolefilm 1935

Af Bent Broksø

I 1934 blev der optaget en 16 mm smalfilm (stumfilm) om Hvidovres skoler (på daværende tidspunkt var der to skoler – Kettevejsskolen og Strandmarksskolen).

Forhistorien er, at dengang var Hvidovre kommune en såkaldt ”sognerådskommune”, hvor det gik lidt trægt med at få penge til skolebørns lejrskole-ophold, som lærere, elever og forældre syntes var vigtigt for samarbejdet.

Men nogle fremsynede lærere med min far i spidsen fandt ud af at lave en film om de to skolers liv – alle børn skulle med i de mange forskellige situationer, der nu engang er i skolelivet, fagundervisning, gymnastik, sang, lejrskole-ophold og meget mere – og med et historisk perspektiv i skolens udvikling. Filmen skulle så vises offentligt mod betaling på Risbjerggaard og i ”Rossini” ved Valby station, hvor der var et egnet lokale. Alle børn, forældre og bedsteforældre skulle naturligvis se den. Og på den måde var skolerne selv med til at samle penge ind til lejrskoleidéen. Det var dengang.

Min far H. C. Broksø-Hansen var på daværende tidspunkt viceinspektør på Kettevejs-skolen (nu

Sønderkær-skolen). Filmen blev optaget af min far og hans bror og varer en times tid, og den forærede de skolevæsenet. Filmfotografen er min onkel Viggo Hansen, medens min far var idemand og skriptman, instruktør og titeltegner. Det var et projekt, de brugte en hel sommerferie på at gøre klar og et par måneder til optagelse og redigering.

Et firma, der skulle have udarbejdet en reklamefilm for sprøjtemidler, indgik i samarbejdet. Skolefilmen blev en slags prøvefilm for reklamefilmen, og firmaet var med til at betale en del af udgifterne til skolefilmen.

Filmen har været vist i mangfoldige år og er derfor kolossalt slidt. Derfor har biblioteket for år tilbage lavet en video-kopi for at bevare den af historiske grunde.

I øvrigt har filmen vakt interesse mange steder som historisk film-dokument – en af de meget få fra den tid – og den har mange gange været vist med forskellige scener i landsdækkende TV.



Broksø-Hansen var først viceskoleinspektør ved Kettevejsskolen og senere til sin død i 1953 skoleinspektør på skolen. Mens han var viceskoleinspektør boede familien i Vigerslev. Det skyldes, at Broksø-Hansen gik med hat. Hvis han havde boet i Hvidovre, ville han ustandseligt, når han i sin fritid gik på gaden, have skullet løfte på hatten og hilse på de mange forældre mv., som han mødte på gaden og kendte fra skolen

”Skolefilm 1935”, der foreligger på VHS-bånd, kan lånes på biblioteket tillige med ”Barn for en dag” (1995), en film om 3 c ved klassens 60 års jubilæum på Kettevejsskolen. Et klip fra Skolefilmen vises ved Frivillighedsdagen den 27. september 2012 på Rytterskolen.

Bent Broksø har ”klippet” nogle scener fra filmen ud og lagt på DVD og forsynet dem med undertekster - scener om bl.a. om en fotografs besøg på Kettevejs-skolen, hvor man ser en klasse og dens lærere blive fotograferet samt Broksø-Hansen, der afregner med fotografen. Som underlægningsmusik har Bent Broksø valgt musik fra den tid: Teddy Wilsons indspilning af George Gershwins ”Summertime” og ”Liza”.



Kettevejsskolen set fra
Hvidovregade

Klip fra "Skolefilm 1935!"



En fotografers besøg på Kettevejsskolen,

Kommunekontoret – anno ca. 1845

Af Jens Frederik Jørgensen

(med tak for oplysninger fra Frederiksberg Stadsarkiv)

I 1842 etableres det første egentlige kommunestyre i Danmark. Frederiksberg og Hvidovre kom til at udgøre en fælles kommune frem til 1858.

Kommunen blev styret af et sogneforstanderskab med præsten og birkedommeren som fødte medlemmer sammen med 9-11 sogneforstandere valgt for 6 år. Det var borgere fra Frederiksberg og bønder fra Hvidovre, Valby og Vigerslev.

Den første sogneforstander valgt fra Hvidovre var gårdejer Niels Andersen. Han opfyldte kravet for at blive medlem, nemlig at eje en vis størrelse landbrugsjord eller en bygning med en bestemt assurancerværdi.

Sogneforstanderskabet havde i de første år mødelokale i fattighuset, Allégade 14. Her stod der et kontorskab. Det var datidens rådhus og arkiv!

Møderne blev senere flyttet til Valby Kro, hvor der var plads til tilhørere, idet man ret hurtigt gjorde møderne offentlige.

Sogneforstanderskabet havde også

en særlig mødemappe i læder. Den findes på Frederiksberg Stadsarkiv. Mappen blev brugt til at fragte sogneforstanderskabets protokol fra formandens hjem til mødelokalet.

Mappen er fra ca. 1845. Den har påmonteret et messingspænde og kunne låses. Den kunne i yderste fald rumme 10-12 cm mødemateriale. Mappen bærer præg af at være flittigt brugt.

Nederst på mappen står med guldskrift: **FREDERIKSBERG-HVIDOURE SOGNEFORSTANDERSKAB**. Bemærk i øvrigt stavemåden af Hvidovre med "U" i stedet for nutidens "V".

Mænderborten, som vi til daglig tit kan se på brønddækslerne, pryder mappen hele vejen rundt.

Det har været en fornem mappe. Sammenholdt med mødelokale og arkivskab må man med nutidens øjne sige, at det var en beskeden start på et rådhus og et kommunearkiv.

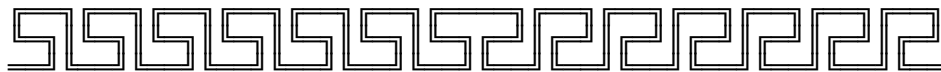
Hvidovre Lokalhistoriske Selskab og Forstadsmuseet vil ved en passende lejlighed anmode Frederiksberg Stadsarkiv om at måtte låne og udstille mødemappen

Mødemappen



Nederst på mappen står med guldskrift: *FREDERIKSBERG-HVIDOVRE SOGNEFORSTANDERSKAB*. Bemærk i øvrigt stavemåden af Hvidovre med "U" i stedet for nutidens "V".

Mæanderbort: _____



En bort med en sammenhængende streg, som slynger sig rundt og frem og tilbage. Kendes som buftet ornament i græsk kunst; men også fra jernalderen som dekorationsmotiv i Norden.



Ud af Glemmebogen

Af Hans Chr. Thomsen

Nogle digtere fylder i samtiden for så i eftertiden at forsvinde ud i glemslen. Sådant er det med forfatteren Arnold Hending (1901-1964). I 1920'erne og 30'erne var han med til at besjæle den Vestegn, hvor tusinder af tilflyttere begyndte et nyt liv. Og han blev værdsat af så forskellige folk som arbejderdigteren Oskar Hansen – det er ham med "Når jeg ser et rødt flag smælde" – de kongelige skuespillerne Clara Pontoppidan og Poul Reumert, den socialdemokratiske kulturminister Julius Bomholt – "Han tørrede duggen af vinduerne for os", og forfatteren Tom Kristensen, der fandt poetisk gennemslagskraft i bl.a. et par linier som disse:

*Du staar som forstenet ved Smertens Træ
og knuges i Knæ af dets Krone*

Fra vor egen verden – ikke at forglemme – har der været hyldest fra "Hvidovre Musikforening af 1944", og fra komponisten Peter Herman Hoffmark, der boede sine sidste år i Hvidovre. Han satte Hending's digte i musik, ligesom 57 andre komponister gjorde det til over 500 af slagsen. Og da Hvidovre Avis kom på gaden for første gang d. 21. maj 1926, var det med Arnold Hending som redaktør. Denne artikel trækker for en

kort bemærkning Arnold Hending ud af glemmebogen.

En sær dreng

Flittig var han og om sig som forfatter, filmhistoriker, journalist og ind imellem også som skuespiller. Han blev født for over 100 år siden i Valby, hvor han voksede op. Han var en sær dreng, der holdt sig for sig selv. Helbredet var skrøbeligt, og som mange før og efter ham kompenserede han for ensomheden ved at drømme. Stumfilmstudierne i Valby lå i hans kvarter, og filmene gav hans fantasi en alternativ verden at folde sig ud i – og i ny og næ også en barnerolle med et honorrar, som "en Flue kunde bære". Senere mindedes han den tid med et glimt i øjet:

*Det Lærred som vi saa imod
var meget mer end et Lærred*

*Alt gav det os – fra Østerland
til Sokkelund Herred*

Tonen er i øvrigt tidstypisk med sin blanding af alvor og humor, af stort med småt, og kan genfindes hos f.eks. Storm P. og hos pseudonymet Jens Ballerød, der som Hending, skrev i de lokale forstadsaviser.

Hending's interesse for filmen holdt livet ud. Han blev filmmed-

arbejder ved Nordisk Film i dets store tid og skrev som filmhistoriker flere bøger om selskabets tidlige fase – Stjerner i Glashus, Da Isbjørnen var lille, Filmens Vovehalse m.fl. Som skuespiller deltog han i en så eksotisk film som "Maharadjahens Yndlingshustru", og han spillede folkemængde i filmen "Lille Dorrit".

1925 debuterede han i Politiken, og det er som en slags forstadslyriker, at vi skal give smagsprøver på hans produktion.

Efterårssind

Hending var bedst om efteråret. Vi ejer for at miste, mente han, og året som svandt og forfaldet i naturen ramte noget i gang i ham, som f.eks. her i begyndelsen af november 1925:

Den slanke Birk, den blide Lind

Staar gul og dybt bedrøvet

Og lytter til de stille Hulk

Der dirre gennem Løvet

Og ved månedens udløb lyder det forstærket:

Det hviner og det jamre

Vi lukker Døren til

Men gennem Mulmet aner

Vi dødens Skuespil

Forstaden

I november 1924 blev Hending

tilknyttet Valby Avis, der havde rødder tilbage til århundredes start. I forbindelse med en konflikt forlod medarbejderne avisen og startede Valbybladet i 1925. Bladet fungerede i en årrække også som lokalavis for Hvidovre. Hending fulgte med over i det ny blad og fik arbejde som en slags huspoet og free lancejournalist. I 1925 blev han – som nævnt – ansat som Hvidovre Avis første redaktør for en kortere bemærkning.

Hending elskede forstaden med dens karakter af hverken eller - af både og:

Hvorfor har jeg slaaet mig sådaan til ro

Og sagt mig: nu bliver jeg her

Det er vel fordi, du er By og dog Land

Men har mest Provinskarakter

Og som filmen gav forstaden også Hending rum til fantasien:

Her er Plads for Fantasien ...

aabent Land til alle Sider

Her er Tumbleplads for Blæsten

til at feste – hvis den gider

Arnold Hending fandt villavejene "lægende stille". Forstaden var et sundt alternativ sammenlignet med storbyens lejekaserner og forstemmende baggårde. Men han kunne også opleve vejene som:

Disse verdensfjerne Veje

hvor alt bare staar og tier

Det er en oplevelse, han i øvrigt ikke har været ene om at have. Over et halvt århundrede senere skrev Michael Strunge beslægtet:

gaderne synes ikke at pege mod rejser og hemmeligheder

men blot mod deres egen hånlige meningsløshed

Lokaliteter

Flaskekroen og Risbjerggaard fungerede i 1920'erne som forsamlingshuse for Hvidovre. På Risbjerggaard afholdt arbejderne deres møder medens borgerskabet foretrak Flaskekroen. Her blev tørsten slukket, generalforsamlinger afholdt, protestmøder arrangeret eller der var gadeløb mellem de to udskænkingssteder om søndagen. Man kunne naturligvis også møde kønnet i f.eks. slyngelstuen og synke til bunds i "To Øjne uden Bund - -".

Om Flaskekroen skrev Hending bl.a.:

Den gamle Kro bestaar endnu,

mens Vaaren ler.

Men snart er den et Minde blot

og intet mer

Og det kom jo til at passe. Det gælder ikke Damhussøen. Den er der stadig og fik dengang et vin-

terrim med på vejen:

Alt er ribbet nu

for farvernes Pragt

Fattig duver Søens

Pilevagt ...

Vand og Himmel tindrer

kulde-blaat. - -

Vinteren gør sit store

Hærværk godt ...

Det ældst overleverede om Hvidovres gamle kirkegård skriver sig tilbage til 1700-tallet. Kirken selv er kommunens suverænt ældste bygning, og dele af den så dagens lys allerede omkring 1200. Der er virkelig nogle århundrede stuvet sammen det sted. Hending kaldte kirkegården for "de Dødes Land", og han skrev:

Gaa stille over Gruset

Her hviler den og den

og Forårsblæsten suser,

og minder vejres hen

Ved siden af kirken ligger Rytter-skole fra 1721. Den er kommunens næstældste bygning. Hvidovre har dermed sine to bygningsmæssige alderspræsidenter placeret side om side. Over indgangsdøren til Rytterskolen kan man læse: "I Aaret 1721 har jeg grundlagt denne Skole og i lighed med denne 240 i de Distrikter, som er oprettede af mig til stadig at underholde

12 Ryttereskadroner" – jeg´et i citatet er Frederik d. IV.

Hending skriver om Rytterskolen:

*Et gammelt syn, et trofast Syn,
en smil fra svundne Dage –
saa godt at kunne dvæle i
naar lidet er tilbage*

Det er skønt at leve

I Arnold Hendings erindringsskitse – fortiden kom som "bløde fuglevinger" til ham - nævner han Henrik Pontoppidan og Henrik Ibsen som sine litterære helte, og det er jo alvorlige sager. Det kan man ikke sige om det umiddelbart efterfølgende i erindringen. I en forlængelse af hans eget livs pendlen mellem litteratur og skuespil citerer han et berømt replikskifte mellem forfatteren og feministen Thit Jensen og en af hendes hårdeste modstandere forfatter og professor K. A. Wieth-Knudsen. En arrig Thit sagde til Wieth:

"Nu går De for vidt Wieth" og fik svaret: "Det gør De så tit Thit"

Denne vekslen mellem alvor og humor, tyngde og lethed var noget typisk for ham. Da han døde i 1964 rydtede Valbybladet – som han havde arbejdet ved i små 40 år som free lancejournalist - en hel side til hans minde. Nekrologer er godt nok en positiv genre, men dem i Valbybladet har varme som

en bilæggerovn. Hending var en kendt figur i bydelen, og de forskellige erindringer løber over af savn og taknemlighed. Her skal bare citeres en kort karakteristik fra Valbybladets egen nekrolog. Han kunne "i løbet af få minutter få en alvorsfuld medarbejderstab til at tømpe, når han kom fejende ind på redaktionen og strøede sine åndfuldheder til højre og venstre".

Lad os slutte med at plukke lidt fra et digt om fyraften i forstaden og lade det følge Hending på vej tilbage i Glemmebogen:

*De første Skygger
glider over dagens Ansigte.*

*En slavisk Fabrikfløjte
slynger sit: Fri*

*Markerne ligger
som sunkne riger*

der venter at

Vaarens Bølge

skal bære dem op

i gyldent Lys

og frugtbar Væren

Udplukkene er fra digtsamlingerne: Gry (1926), Sange om Valby (1926), Ensom Sang (1927) Uro (1929) Broget Buket (1930) Forstaden synger (1931), Rundt i Riget (1959) Ekko af Dagene (1964)



L. Mathiesens maleri af forfatter, filmhistoriker og journalist Arnold Hending. Maleriet ejes i dag af Valby Lokalhistoriske Selskab og Arkiv. Var i mange år ophængt i Valbybladets kontorer.

Arnold Hending, født 17. december 1901 i Smedestræde i Valby, død 11. november 1964 i Valby. Han var vidtfavnende i sit virke. Digter, journalist, filmhistoriker, skuespiller, redaktør. (Kilde: Valby Lokalhistoriske Selskab og Arkiv)



Peter Herman Hoffmark begyndte sin musikalske karriere som 16-årig, hvor han i et helt år underholdt gæsterne på Brøndby Strandhotel.

Hoffmark har akkompagneret mange af datidens førende re-frænsangere og været kapelmester i flere revyer og cabareter. Han var bl.a. på turne med Josephine Baker i Guinea i Afrika. I 5 år var han organist i Maribo Domkirke. I perioden 1977-80 var han pianist for Syngepigerne i Bakkens Hvile. Han har skrevet et utal af kompositioner bl.a. Hvidovrevalsen og Valbyvalsen. (Kilde: Forstadsmuseet)

Malerier som historiske kilder.

Af arkivar Tove Kistrup

Forstadsmuseet arrangerer maleriudstillingen "Penselstrøg fra Hvidovre" på Rytterskolen fra den 27. oktober til den 11. november 2012. Formålet med udstillingen er at vise de udstillende kunstneres opfattelse af datidens Hvidovre. Men i hvor høj grad kan vi bruge kunstnerens værker i en lokalhistorisk sammenhæng?

Det er et spørgsmål, jeg har stillet mig selv i arbejdet med at gennemse Forstadsmuseet samling af malerier og tegninger for at udvælge materiale til udstillingen.

Jeg kommer ikke selv fra Hvidovre, og selvom jeg har en stor viden om lokalhistorie fra andre steder, kan jeg ikke trække på mine erindringer, om hvordan Hvidovre har set ud i "gamle dage", men må bygge på min faglige vurdering og på de kilder, der findes, på samme måde som fremtidens lokalhistorikere, når de om føje år skal beskrive Hvidovres historie.

En af Forstadsmuseets nyerhvervelser er et maleri af Lauritz Christiansen, som forestiller Hvidovregade set mod vest og Nørregård. Billedet er dateret 1931, sådan cirka tyve år før Nørregård bliver revet ned, så man kunne anlægge Hvidovre Torv i starten af 1950'erne.

Vi har desuden et sort hvidt fotografi i Forstadsmuseets samling, som viser næsten det samme motiv Nørregård matr. nr. 6a, Hvidovregade 4. Fotografiet er dateret 1909. Og når man sammenligner de to billeder, er der tilsyneladende ikke sket de store forandringer på de tyve år, der er gået.

Fotografiet er taget om sommeren, da der er blade på træerne, mens maleriet nok er malet om efteråret, da de blade, der er antydnet på træet til højre er brunlige.

På fotografiet er hækken foran det lille hus (matr.nr. 49) så høj, at man ikke kan se husets vinduer, og taget har en anden farve. Så enten er der lagt et nyt tag på i mellemtiden, eller også er der tale om en kunstnerisk fortolkning.

På begge billeder kan man se et fortov i venstre side. På maleriet går der en mørk kvindeskikkelse i langt sort skørt. Hendes påklædning passer måske i vores øjne næsten bedre til det tidspunkt, hvor fotografiet er taget, nemlig 1909, men som vi ved fra andre kilder, gik ældre kvinder ofte stadig klædt i længere skørter i 1930'erne.

I 1909 var Hvidovregade en grusvej, mens den i 1931 var blevet asfalteret, ellers er der ikke den store forskel på de to billeder, Kan det

virkeligt passe, at Hvidovregade i 1931 stadig var en landsbyidyl?

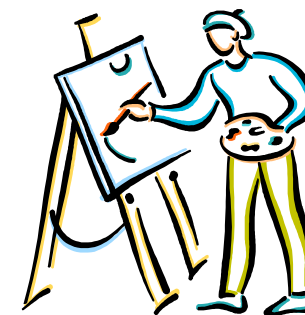
Hvis vi skal tage maleriets udsagn for pålydende så ja, men Hvidovre havde på det tidspunkt været igennem en rivende udvikling. Hvidovre havde fra 1900-1929 udviklet sig fra at være et landbrugssamfund til at blive en forstad. Store dele af kommunen var blevet udstykket af jordspekulanter, og der var kommet mange nye indbyggere, som byggede deres huse på den gamle bondejord, Hvidovre var tillige blevet elektrificeret, og telefonen var kommet til byen. Der var blevet anlagt nye veje og lidt kloakker, og der kørte rutebiler i Hvidovregade. Men alt det kan man ikke se på maleriet. Man kan jo ikke forlange, at et enkelt billede skal belyse hele Hvidovres udvikling, og det gør bestemt heller ikke maleriet til et dårligere billede, men man skal bare tage med i sine vurderinger af kilderne, at den tids kunstmaler og til dels fotografer mere koncentrerede sig om det pæne og smukke, og havde det med at idyllisere deres motiver. Længere nede af Hvidovregade lå f.eks. kommunens fattighus. Det har vi ingen malerier af, men dog fotografi.

Kunstmalerne supplerer vores viden om datidens Hvidovre, f.eks. kan vi se hvilke farver, der var på facaderne, men vi kan ikke

bygge vores opfattelse af datiden alene på deres værker, da de er meget selektive i motivvalg og søger det pittoreske frem for det realistiske. Hvor maleriernes store styrke er, at de kan vise og til dels dokumentere datidens miljø og i flere tilfælde bygninger og landskaber, der nu er forsvundet og ikke dokumenteret på andre billedmedier.

Forstadsmuseets maleriudstilling "Penselstrøg i Hvidovre" forsøger at belyse Hvidovres udvikling fra landsby til forstad. På udstilling vises såvel nogle af museets nyerhvervelser som ældre materiale, som måske har været udstillet før, men passer til udstillingens tema.

Udstillingen på Rytterskolen, Hvidovre Kirkeplads 1, 2650 Hvidovre holder åbent fra lørdag den 27. oktober til søndag den 11. november fra kl. 11-15. Der er lukket mandag den 29. oktober og mandag den 5. november. Det er gratis at se udstillingen.





Maleri af Lauritz Christiansen, som forestiller Hvidovregade set mod vest og Nørregård. Maleriet er dateret 1931



Nørregård matr. nr. 6a, Hvidovregade 4. Foto fra 1909

Aeronautisk Dag var en kæmpe succes

Af Mikkel Knudsen

Flere tusinde mennesker gæstede Avedøre Flyveplads søndag d. 2. september, hvor Aeronautisk Dag løb af stablen.

Jorden og luften sydede af liv på flyvepladsen, mens brølet fra flyenes motorer med jævne mellemrum lavede det atmosfærefyldte lydtafet. Det var et forventningsfuldt publikum, der mødte op, og ved indgangen blev mødt af smilende kulturister, som uddelte dagens program. Mangfoldigheden var stor, og alt fra børnefamilier til ældre "flynørder" gæstede arrangementet.

Forstadsmuseet ved museumsinspektør Mikkel Knudsen havde koordineret dagen, mens de aeronautiske foreninger og Cirkusmuseet leverede størstedelen af underholdningen. Kernen i dagen var naturligvis de aeronautiske aktiviteter. Mange fik således en stor oplevelse ved landingsbanen, hvor de kunne stå tæt på de skrøbelige veteranfly under start og landing. Efter landingen fik enkelte publikummer endda mulighed for selv at prøve at sidde i cockpittet og lade fantasien sende dem i luften. På den anden ende af pladsen vakte en oppustet luftballon, der var lagt på landjorden, begejstring, da publikum fik mulighed for at gå ind i den og opleve dens enorme dimension. Derudover bød dagen på faldskærmsud-

spring, udstillinger med bl.a. modelfly og Vincent Seremets gyrokopter, bungy trampolin, veteranbiler og -motorcykler samt kanonsalutter.

Forstadsmuseet kunne publikum møde på en stand, hvor museets nye folder blev uddelt sammen med Historien i Gaden-foldere. Museumsinspektør Lisbeth Hollensen, der bemandede standen, fik mange gode samtaler med publikum om museet. Standen var velbesøgt og var en god platform til at udbrede kendskabet til museet, der navnemæssigt stadig er meget ungt.

For børnene havde Cirkusmuseet lavet et aktivitetstelt, hvor museets studentermedhjælpere var travlt beskæftiget med at hjælpe med at lave små faldskærme, og papirfly. Museet havde desuden engageret cirkusartisten Kasper Jensen, der vakte latter ved sine gakkede optrædener.

Der var stor tilfredshed med dagens forløb både fra de deltagende foreningers side og ikke mindst publikum. Arrangementet var støttet af Hvidovre Kommune, en støtte, der gjorde at arrangementet kunne blive mangfoldiggjort og gennemført på succesfuld vis.

Aeronautisk Dag vender tilbage igen i 2014.





Oplevelser indeni en luftballon



Der spejdes ivrigt efter faldskærmsspringere

MEDLEMS-ARRANGEMENTER 2012/13

Fredag den 21. september kl. 17.

Søren Østergaard viser rundt på Vestvolden, tilmelding mv. se side 3.

Torsdag den 27. september kl. 11-17.

Åbent hus på Rytterskolen, se side 12.

Søndag den 30. september. Københavns Befæstningsdag

Sidste søndag i september er der åbent på mange af Befæstningsanlæggene rundt om København. Mange af stederne har aktiviteter for både børn og voksne, Se mere i programmet, der omdeles sammen med medlemsbladet.

Mandag den 29. oktober kl 19 i Auditoriet, Avedørelejren.

Anja Olsen, museumsinspektør i Forstadsmuseet, vil fortælle om det sidste nye inden for det lokalhistoriske og specielt om igangværende og kommende projekter i Hvidovre/Brøndby området.

Mandag den 19. november kl. 19 i Auditoriet, Avedørelejren.

Preben Kragelund, direktør, tidligere direktør i Team Danmark har både før og efter denne stilling haft betydningsfulde poster i det private erhvervsliv. Preben fortæller om sit liv i Hvidovre og om de spændende oplevelser hans karriere har bragt i både erhvervslivet og sportsverdenen.

Mandag den 21. januar kl. 19 i Lille Friheden

Per Arild, tidl. halinspektør, har først været i det private erhvervsliv, og siden som halinspektør i Hvidovre, og er ikke mindst kendt for sit arbejde i sportens verden. Æresmedlem i HIF og et særdeles aktivt medlem i Lions Club. Per beretter om tiden i erhvervslivet og de mange oplevelser fra årene i Hvidovre.

Mandag den 25. februar kl. 19 i Lille Friheden.

Lotte Rømer, Sangerinde, har i bogen "Under sølvfuglens vinger" skrevet om barndom og ungdom i Hvidovre, og i bogen "Hvidovre-Rock 1960-1980" om sin musik i rockmusikkens verden. Det er en yderst kompetent musiker med baggrund i Hvidovre, som vil fortælle om oplevelser fra et begivenhedsrigt liv.

Mandag den 11. marts kl. 19 i Lille Friheden

Ordinær Generalforsamling

Mandag den 22. april kl. 19 i Lille Friheden

Anja Olsen, museumsinspektør i Forstadsmuseet. Aftenens emne er Kalvebodernes historie.

Tilmelding er nødvendig, og kan ske til Forstadsmuseet på tlf. 36490030, kl. 10-15 i ugen inden mødet, eller på museets e-mail adresse (se side 2)

Ændringer i de enkelte arrangementer: se Hvidovre Avis eller Selskabets hjemmeside.

Se mere på www.hvidovrelokalhistoriskeselskab.dk

**BESTYRELSEN FOR HVIDOVRE
LOKALHISTORISKE SELSKAB
2012**

Formand Ole Asbjørn Petersen
Grenhusene 53
tlf. 2296 5785
e-mail: 5002701@bredalsparken.dk

Næstformand Jens Frederik Jørgensen
Ørumvej 20
tlf. 3677 3076
e-mail: jfj@tdcadsl.dk

Kasserer Lars Bo Henriksen
Hvidovrevej 402
tlf. 3678 4869
e-mail: larsbo@sport.dk

Bestyrelsesmedlem Frank H. Gudmann
Tavlekærsvvej 75
tlf. 2536 5481
e-mail: frankgudmann@gmail.com

Bestyrelsesmedlem Jette Randal-Lund
Østre Kvartergade 9 st.th
tlf. 2298 5431
e-mail: jette.randallund@gmail.com

KB-medl. Ømer Kescu
Strandbyparken 20, st.tv
tlf. 2442 9294
e-mail: oku@hvidovre.dk

KB-medl. Nina Thøgersen
Berners Vænge 32, st.tv
tlf. 3649 4636
e-mail: ntx@hvidovre.dk

1.suppl. Benny Riisager
Østre Kvartergade 11
tlf. 6126 9261
e-mail: beriis@hotmail.com

2.suppl. Birte Gerdes
Strandmarksvej 46, 2.th.
2650 Hvidovre
3678 8404
e-mail: birtegerdes@yahoo.dk

Revisor Hubert Steffensen
Hesselbjergvej 12
3649 0963

Revisorsuppleant Inge Larsen
Berners Vænge 7. 2.tv.
tlf. 3678 4736

Forretningsudvalg :

Ole Asbjørn Petersen, Jens Frederik Jørgensen, Lars Bo Henriksen.

Arrangementsudvalg :

Ole Asbjørn Petersen, Knud Nygård Jensen, Birgit Møller Kristensen, Jette Randal-Lund.

Kommunikationsvalg:

Ole Asbjørn Petersen, Jørgen Salhauge, Jette Randal-Lund, Jens Frederik Jørgensen., Poul Sverrild.

Kulturistudvalget:

Jette Randal-Lund, Birthe Gerdes, Vagn Bacher

Web-redaktionen:

Jørgen Salhauge
e-mail: redaktionenhls@live.dk
tlf. 4098 0650

